

Моя душа й по темнім трунку...

Олена Теліга

Моя душа й по темнім трунку
Не хоче слухати порад,
І знову радісно і струнко
Біжить під вітер і під град.

Щоб, заховавши мудрий досвід
У скриньці без ключа і дна,
Знов зустрічати сірий розсвіт
З вогнем отрути чи вина...

Щоб власній вірі непохитній
Палить лампаду день і ніч
І йти крізь грудні — в теплі квітні,
Крізь біль розлук — у щастя стріч.

А перехожим на дорогах
Без вороття давать дари
І діставать нові від Бога,
Коли не вистачить старих.